

ГЕРМАНИЯ. Циганското население по преценки е 120 000 души.

В документи от септември 1407 г. се съобщава, че на няколко цигани, които чакали да им проверят документите в градския съвет на Хилдесхайм, им е предложено вино. Има съобщения и за група акробати в Магдебург, които изпълнявали „чудесни номера“; възнаградили ги с храна и напитки. От 1416 г. датира първата проява на враждебно отношение спрямо циганите – маркграфът на Майсен им забранява да живеят в земите му. През септември 1498 г. на заседанието си във Фрайберг Парламентът на Свещената римска империя (название на германската империя от този период) под председателството на Максимилиан I издава наредба циганите да напуснат империята до следващия Великден; неподчинилите се са нарушители на закона и могат безнаказано да бъдат бити, ограбени или дори убити. През 1516 г. е забранен достъпът на цигани в Бавария. През XVIII век се взимат още по-сурови мерки. В Саксония циганите са заплашени с екзекуция, ако се върнат, след като веднъж са били прогонени. Съгласно декрет от 1714 г. всички заловени цигани в Майнц ги очаква смъртно наказание, а жените и децата им – бой с камшик и жигосване. Във Франкфурт на Майн през 1722 г. е издадена заповед за насилствено отнемане на децата от родителите им и отвеждането им в специални детски домове; родителите са жигосвани и прогонвани.

Заради суровите закони някои представители на циганите **синти** и всички цигани **мануши** емигрират във Франция; други синти заминават на изток – в Полша и Русия, или на юг – в Италия. Законите отпадат през XIX век и вместо експулсиране се предприема асимилация на циганите. В някои градове са открити училища за цигани. Когато през 1886 г. **Ото Бисмарк** става канцлер на Германия, той призовава в писмо всички държави в империята да обединят, поне на теория, всички действащи декрети срещу циганите. Бисмарк препоръчва екс-